

2019. 08. 15. A legszentebb Istenszüő elszenderölése

I. antifona

Ör - ven - dezzetek az Úrnak, min - den föld, mond - ja - tok dicséretet az ő
ne - vé - nek, te - gyé - tek dicsőségesse di - csé - re - tét, Az Is - ten - szü - lő
i - má - i ál - tal, Üdvözítő, üd - vö - zíts min - ket! Le - gyen béke a te erős - sé - ged - ben
és bőség a te tor - nya - id - ban. Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő,
üd - vö - zíts min - ket! Di - cső - ség az Atyának és Fiúnak és Szent - lé - lek - nek,
most és mindenkor és örökkön - ő - rök - ké. A - men. Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal,
Üdvözítő, üd - vö - zíts min - ket!

II. antifona

Sze - re - ti az Úr Sion ka - pu - it Já - kob minden hajlé - ka fő - lött.
Üd - vö - zíts min - ket, Is - ten Fi - a, a - ki szenteidben csodálatos vagy, éneke - lünk né - ked:
Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja. Di - cső - séges dolgok mondattak
fe - lő - led, Is - ten vá - ro - sa. Üd - vö - zíts min - ket, Is - ten Fi - a, a - ki
szenteidben csodálatos vagy, éneke - lünk né - ked: Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja,

Al-le-lu-ja, al-le-lu - ja, al-le - lu - ja.

III. antifona

Kész az én szí-vem, Istenem, kész az én szí-vem.

Karvers: a tropár

Bemeneti vers: Jertek... aki szenteidben...

Ún. tropár, 1. hang

Szü-lé-sed-ben a szü-zességet megő-riz - ted, ha-lá-lod-ban pe-dig a világot

el nem hagy-tad, mert any-ja lé-vén az életnek, átköltöztél az é-let - re,

és i - mád - sá - ga - id - dal meg - men - ted az örök haláltól a mi lel - kü - n - ket.

Dicsőség... most és... 2. hang, tropár-dallam

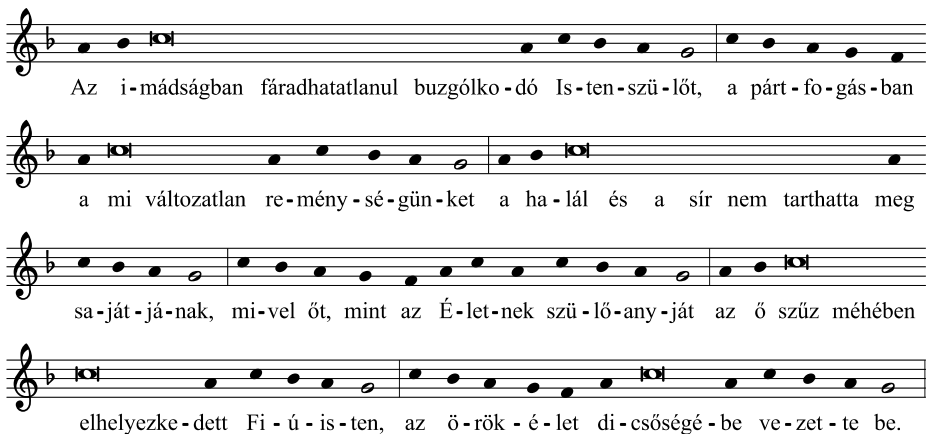

Di-cső-ség az Atyának és Fiúnak és Szent-lé-lek-nek, most és min-den-kor és örökkön-

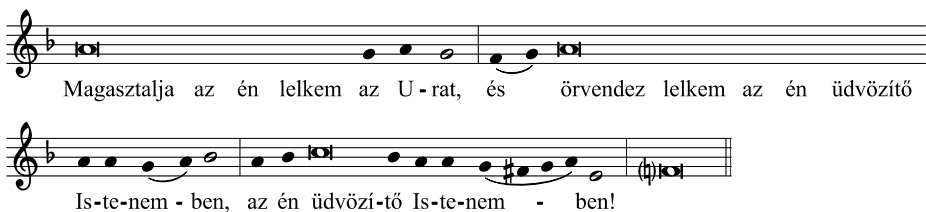
ö-rök-ké. A-men.

Konták, 2. hang

Az i-mádságban fáradhatatlanul buzgólkodó Is-ten-szü-lőt, a párt-fo-gás-ban
a mi változatlan re-mény-sé-gün-ke-t a ha-lál és a sír nem tarthatta meg
sa-ját-já-nak, mi-vel őt, mint az É-let-nek szü-lő-any-ját az ő szűz méhében
elhelyezke-dett Fi-ú-is-ten, az ö-rök-é-let di-csősé-gé-be ve-zet-te be.

Ön. prókimen, 3. hang

Magasztalja az én lelkem az U-rat, és örvendez lelkem az én üdvözítő
Is-te-nem - ben, az én üdvözi-tő Is-te-nem - ben!

Vers: Mert megtekintette szolgálójának alázatosságát; íme, mostantól boldognak hirdet engem minden nemzedék.

(Lk 1,47-48)

Ön. alléluja, 8. hang

Al-le-lu - ja, al - le-lu - ja, al - le - lu - ja.

Vers: Halljad, leányom, és lásd, és hajtsd ide füledet.

Vers: A nép gazdagjai könyörögni fognak színed előtt.

(44. zsoltár)

Magasztalás

Ma - gasz-tald, ma gasz-tald, én lel-kem, én lel-kem az Is-ten-a-nyá - nak
a föld-ről az égbe való át-köl-tő-zé - sét!

9. irmosz, 1. hang

Meg-győ-ze - tik te-ben-ned, tisz - ta - sá-gos Szűz, a ter - mé-szet rend - je,
mert ná-lad szüzességet hir-det a szü-lés, és é-le-tet í - gér a ha - lál;
szü-lés u-tán mint szűz, s ha-lál u-tán, mint é-lő, min-den-kor üd-vő - zí-ted
örökségedet, Is - ten - szü - lő.

Áldozási vers: Az üdvösség kelyhét...